

"Аристократи" з Привозу

Олег Черногуз

"В Одесі розвелось багато дармоїдів... Мавпа стала людиною завдяки праці. Чи може людина стати мавпою, якщо не працюватиме?" (3 листа одесита до редакції).

Наш кореспондент нещодавно побував в Одесі. Бачив окремих унікумів, брав у декого з них інтерв'ю і дійшов висновку: в Одесі такого трапитися не може. Нижче друкуємо його науково обґрунтовану розвідку. В ній автор розкриває сім основних причин, які, на його думку, заважають одеському (та й не тільки одеському!) дармоїдові перетворитися на свого пра-пра-пра-пращура.

* * *

Громадськість в Одесі занепокоєна. Міліція теж їх турбує питання: що собі думають ті, що не працюють. Одразу й відповімо: нічого не думають. Деякі уже зовсім перестали думати. Скажімо, Саша Животіков запевняє, що в усьому винні зарубіжні туристи. Вони йому заважають працювати. Бо дратують його широку натуру імпортованими запальничками, жуйкою, сигаретами, парасольками. А він не може втриматися, щоб того всього не перекупити. З цього й живе, як і його "колеги по роботі", Анатолій Пашковський, за кличкою "вільний художник", і природжений "лорд" — Жени Гарбуз із профтехучилища.

Друге питання, яке цікавить одеситів: якщо людина пішла від мавпи, то чи може відбутися еволюція навпаки? Може, коли є відповідні умови. В Одесі таких умов нема. Цьому заважають:

ПЕРШЕ: одеська міліція. Вона поставила перед собою мету — з кожного дармоїда зробити людину. Отже, про нормальний розвиток дармоїда у протилежний бік говорити ще рано.

ДРУГЕ: трудяща, портова-індустріальна Одеса, робітники заводів і фабрик.

— Жора, кинь корчити із себе живописця, — кажуть одесити-трудівники. — Не ганьби рідну Одесу, приходь до нас працювати. Станеш людиною.

"Аристократи" у відповідь посміхаються:

— Моя мамаша не переносить бензино-етилового запаху і мозолястих рук. Вона любить ніжність і ласку.

ТРЕТЄ: спекуляція — деякі групи дармоїдів займаються нею. Продають біля "Дитячого світу" надувні імпортовані бюстгальтери, синтетичні комбінації, безрозмірні трико і рейтузи. Те ж саме робиться на Дерибасівській, на міській барахолці і в Пасажі. Що не кажіть, а це вже праця. Значить, і тут не створено сприятливих умов для регресу дармоїда. Це може підтвердити "великий комбінатор" — Рома Сафроненч із Молдаванки.

ЧЕТВЕРТЕ: знаменитий одеський Привіз і вокзал. Тут дармоїди за копійки частенько підносять (як припече) кошики з свіжомороженим хеком, тріскою, капітаном (вид риби), клумки, валізи. Це теж робота. Та ще й, як сказав Жора Калішенко — інженер-металург за дипломом і волоцюга за професією, — робота для "аристократів". З цим погоджується і його приятель по бродяжництву — "граф" Петро Ілліч Еденбурзький і "чорнороб" — Вітя Шостаков із Лонжерону.

П'ЯТЕ: рейди та облави, які час від часу влаштовують на дармоїдів. Одне слово, немає людям спокою. А спокій для дармоїда — це ж перше діло. Окрім того, їм читають лекції, нотації, проводять з ними бесіди, знайомлять з постановами, указами. Якщо це не допомагає, погрожують прокурором, кодексом і судом. Затримують у спецприймниках і навіть влаштовують їм трудотерапію: рекомендують підмітати тротуари, вулиці, сквери, розчищати від сміття території заводів та фабрик. Так, чого доброго, можна привчити дармоїда до праці й не дочекатися перетворення у його далекого предка. В цьому глибоко переконані й "народжена вільною" — Марина Фетяскіна, "чорноморська красуня" — Надюша Протопопова та "герцог" — Жора Белоголов (він же — Юра) із Чорноморки.

ШОСТЕ: різні бюрократичні довідки, якими часто переривається процес дармоїдства. Скажімо: дармоїд чотири місяці сидить без роботи, тобто розвивається. Тоді його попереджають, що почнуть притягати до криміналу, якщо негайно не влаштується на роботу. (І тут роботою загрожують! Збожеволіти можна!). Дармоїд з переляку (ще, значить, усвідомлює) влаштовується на роботу. Тиждень-другий працює, бере довідку, показує де слід і звільняється з роботи за власним бажанням. І знову гуляє дозволених законом чотири місяці, і так — до безконечності. За найсвятіші приклади цього можуть правити Жора Борщ і Аркаша Гоп із Великого Фонтана.

СЬОМЕ: є ще одне — головне лихо для одеського дармоїда — одеські акації. Як тільки у них (дармоїдів) з'явиться справжній потяг до життя предків і вони почнуть лазити по деревах, боюсь, бісові діти поколяться. Бо що не кажіть: акація таки не дуже підходяще дерево навіть для справжньої мавпи, а тим паче для людини, яка на чотирьох поки що ходить тільки після доброї чарки.